

Sprawozdanie z Konferencji „Dorośli z wadami wrodzonymi serca: kompendium”, Poznań, 20.11.2010

Report from the conference "Adults with Congenital Heart Defects: compendium", Poznan, November 20, 2010

Małgorzata Popiel, Olga Trojnarśka

I Klinika Kardiologii, Uniwersytet Medyczny, Poznań

Z dużą satysfakcją informujemy, że nowo powstałej Sekcji Wad Wrodzonych Serca u Młodocianych i Dorosłych udało się zorganizować zupełnie pokazną konferencję dotyczącą tego, wydawałoby się, niszowego tematu — uczestniczyło w niej bowiem ponad 370 osób. Z rozmów kulturalowych wynikało, że nikt nie żałował tak spędzonej soboty, na co wpłynął wysoki merytoryczny poziom wystąpień i żywa dyskusja.

Zarys specyfiki i epidemiologii ciągle rozwijającej się populacji dorosłych z wadami wrodzonymi serca (GUCH, *grown-up congenital heart disease*) omówiono w sesji pierwszej. Podkreślono (doc. O. Trojnarśka), że jest to grupa chorych bardzo niejednorodna, tworzą ją bowiem pacjenci z różnymi anomaliami wrodzonymi serca, operowani różnymi i często nieporównywalnymi sposobami. Każda operacja wiąże się z pewnymi powikłaniami i nieuniknionymi pozostałościami, które trzeba umieć przewidzieć w określonym czasie, a proces starzenia stwarza nieuchronne ryzyko chorób wieku dojrzałego. Z tych powodów dorośli z GUCH powinni być leczeni w dedykowanych im ośrodkach specjalistycznych, przez lekarzy wywodzących się z kardiologii dorosłych. Zarówno w Polsce, jak i w Europie opieką tą jest objętych jedynie 7–8% osób, ponieważ słabym punktem jest przekazywanie chorych z ośrodków pediatrycznych. Do tego zagadnienia nawiązała prof. W. Kawalec, omawiając wyniki rejestru POLKARD obejmującego nastolatków z GUCH.

O złożoności problemów przekonały uczestników kolejne sesje. Omówienie problemów klinicznych rozpoczęło od tzw. prostych wad przeciekowych. Doktor M. Pieculewicz omówiła diagnostykę i sposoby leczenia ubytku międzyprzedsionkowego (ASD), nawiązując (podobnie jak to miało miejsce w kolejnych referatach) do tegorocznych standardów *European Society of Cardiology*. Tak zwane połączenia nadtrójdzielne (VSD i PDA) omówiła prof. A. Siwińska. Zespół Eisenmengera był tematem kolejnego referatu (doc. O. Trojnarśka). Przedstawiono jego obraz kliniczny oraz podkreślono istotne i uznane, lecz często nieprzebrane wskazania terapeutyczne, polegające głównie na nienaruszaniu istniejącej równowagi hemodynamicznej i układu krzepnięcia. Omówiono również nowe możliwości farmakoterapii.

W kolejnej sesji dyskutowano o wadach złożonych. Profesor P. Hoffman omówił najczęstszą z nich — tetralogię Fallota. Wskazał na częste problemy kliniczne pojawiające się wiele lat po operacji, z których najistotniejszym wydaje się niedomykalność płucna, czego konsekwencją są groźne komorowe zaburzenia rytmu. W dyskusji prof. B. Maruszewski podkreślił bardzo ważne, dotyczące tej i pozostałych złożonych wad stwierdzenie, że nie istnieje tzw. całkowita korekcja wady. Pacjenci po operacjach kardiologicznych w dzieciństwie to osoby w pewnym stopniu przewlekłe chore. Dwa kolejne wykłady dotyczyły pacjentów z przełożeniem wielkich naczyń (TGA). Profesor J. Moll zanalizowała rezultaty operacji anatomicznej, a dr P. Szymański omówił obserwacje chorych po operacji Mustarda/Senninga. Analizy powikłań po operacji Fontana dokonała prof. G. Brzezińska-Rajszyś. Uczestnicy mieli wyjątkową możliwość wysłuchania niezwykle klarownego wytłumaczenia bardzo złożonych zjawisk hemodynamicznych tego zabiegu. Prelegentka jest wybitnym hemodynamistą, w kolejnym wykładzie przedstawiła więc możliwość interwencji zarówno w tej, jak i w innych GUCH. Ostatnie wykłady należały do kardiologów. Profesor M. Wojtalik omówił rezultaty leczenia operacyjnego noworodków i dzieci, a prof. J. Różański naświetlił osiągnięcia w kardiologii dorosłych z GUCH, złożoność i ryzyko tych wyrafinowanych zabiegów. Wymagają one znajomości anatomii wady i sposobu wykonania poprzedniej operacji oraz umiejętności postępowania z pacjentami sinicznymi. Wszystko to powoduje, że ośrodek w Aninie jest jedynym w Polsce specjalizującym się w operacjach i reoperacjach pacjentów z GUCH. Potrzeby są natomiast ogromne i będą systematycznie rosły, co jednoznacznie, bazując na liczbach zawartych w rejestrach kardiologii dziecięcej, przedstawił prof. B. Maruszewski. Przytoczone dane niestety niebicie świadczą, że kardiologia polska nie jest na nie przygotowana. Konieczny jest więc ogromny wysiłek intelektualny i organizacyjny, by temu zadaniu sprostać. Ważne jest zatem, by kontynuować propagowanie wiedzy o dorosłych z GUCH.

Uczestnicy Konferencji rozstali się z postanowieniem spotkania za rok na drugiej (i oby dorocznej) konferencji 29 października 2011 roku, na którą już dziś zaprasza zespół prof. P. Hoffmana.

Adres do korespondencji:

dr n. med. Małgorzata Popiel, I Klinika Kardiologii, Uniwersytet Medyczny, ul. Długa 1/2, 61-848 Poznań, e-mail: malgosiapopiel@wp.pl

Copyright © Polskie Towarzystwo Kardiologiczne

www.kardiologiapolska.pl